

ΦΙΛΟΘΕΟΥ

# ΠΑΡΕΡΓΑ.



Ν 59

Π Ρ Ω Τ Ο Ν

Τ Υ Π Ω Θ Ε Ν Τ Α.



*Handwritten signature*

*Handwritten signature*

Εν Βιέννῃ τῆς Αυστρίας

Παρεργὰ Φραντς-Ιωάννου Σχραμμ

1800.

Ε.Γ.Δ της Κ.τ.Π  
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2005

ΤΟΥΤΕ

# ΕΝΤΕΤΕΛΟΜΕΝΟΙΣ.

Τὰ Πάρεργα Φιλοξέου, ἃ  
φέρεις μετὰ χεῖρας φιλόμορφε, ἱστορία  
τίς ἐστι πεπλασμένη μὲν καὶ μυθώδης, ἔκ  
ἐλάσσω δ' ἀληθείας καὶ ὑφειώσεως τῶν  
ὄντων παρεχομένη· ἡ δὲ γὰρ καὶ  
χαρακτῆρας τῶν καθ' ἡμᾶς σφραγισ-  
τῶν ἔθνων περιγράφει, καὶ βίβλος καὶ  
βίβλος σοφῶν ἀνδρῶν ἀρχαίων τε καὶ κει-  
τέρων ἀνακρίνει· ἀπτεται δ' ἑσθ' ἁ-  
πλῆ ἀκροθιγῶς καὶ πραγμάτων πολι-  
τικῶν, ὅσα μάλιστα ἀνήκει εἰς τὸ κρα-  
τὲν ἡμῶν ἔθνος, καὶ ἕτερά ττα εἰς  
φιλολογίαν τε καὶ διάχυσιν χρήσιμα

καὶ ἀναγκαῖα ἡμῖν γε τοῖς τὸ βάρβαρον τῆς Εὐρώπης οἰκῆσι μέρος προΐσχεται· καὶ ἡ μὲν βίβλος, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τοιαύτη.

Ὁ δέ γε ταύτην συγγραψάμενος, αὐτὸς μὲν τὸ αὐτῆ ὄνομα προτάξαι τῆ συγγράμματος ἐκ ἠξίωσε· φασὶ δὲ πολλοὶ, ὧν εἰσιν οἱ καὶ ἀκριβῶς ἐπίστασθαι διατείνονται ὅτι ἔστιν ἄρα καὶ αὕτη πόνημα τῆ σοφώτατος Νικολάου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, τῆ καὶ τὴν περὶ τῶν καθηκόντων ἀρίστην βίβλον συνταξαμένους. Εἰς δέ γε τέττα βεβαίωσιν ἐπιφέρουσι μὲν πολλὰ καὶ πιθανὰ, ὃ δέ γε δοκεῖ ἰχυρότερον, ἔστιν ὅτι εὗρηται ἐν Βηκκερσίω ἀντίγραφον τῆς βίβλου αὐτῆ χειρὶ τῆ ἀνδρὸς (ὡς φασιν οἱ ταύτην γινώσκοντες) ἐν πολλοῖς διωρθωμένοις καὶ ἠλοιομένον, ὅπερ καὶ αὐτὸς εἶδον ἐκεῖ ποιούμενος τὰς διατριβὰς, καὶ τὴν

5

γραφὴν τῶν ἐν αὐτῷ ἀλοιώσεων ἑτέ-  
ρα γραφῆ ἕκ ἑξ ἄπλῶς λεγόμενη ,  
ὁμολογημένη δὲ εἶναι τάνδρος ἐκείνου  
παραβαλὼν, ἔδοξα ἰδεῖν ὅτι ἦσαν ἐ-  
κότεραι χειρὸς τῆς αὐτῆς· ἀλλὰ ταῦ-  
τα μὲν εἰρήσῳ ἐπὶ τοσούτον.

Τὸ δὲ Σύγγραμμα διήρηται μὲν  
εἰς πλείω τμήματα, ὡς δῆλον ἐκ  
τῆς ἐπιγραφῆς· ἀλλὰ κακῆ τύχῃ  
τάντίγραφα, οἷς ἐγὼ ἐνέτυχον ἐν  
Βηκρεσίῳ, τὸ πρῶτον μόνον περιεῖ-  
χε τμήμα, τὸ δὲ λοιπὸν ἢ τὴν ἀρ-  
χὴν ἢ συγγέγραπται, ἢ λανθάνει  
ἢ κείμενον ἐν κιβωτίῳ τινὸς τῶν ἦ-  
τοι περὶ ἐλαχίστα τὰ τοιαῦτα ποιη-  
μένων, ἢ αὐτὸς μὲν ὡσπερ τῶν λοι-  
πῶν πραγμάτων ἔτω δὴ καὶ τῶν βι-  
βλίων τοῖς σπανίοις κοσμεῖσθαι καὶ πλε-  
ρεῖν ἀξιόντων, τὸ δὲ κοινόν, ἢ χά-  
ριον τυγχάνουσι καταβάλλοντες τὰς  
πόνους οἱ τοῖστοι κοινωφελεῖς καὶ ἐξαι-

σίοι ἄνδρες, σπανίζειν τῶν γε τοιαύτων καὶ πένεσθαι.

Τέτο δὴ τὸ πρῶτον τμήμα ἐξ ἀντιγράφου γραφῆς καλῶς ἔχοντος (ἦν γὰρ τὸ ἐκεῖνο, τὸ τῆ χειρὶ τῆ συγγραφέαντος, ὡς φθὰς εἶπον, ἔναβρυνόμενον) μεθ' ὅτι πλείσσης ἐπιμελείας τε καὶ ἀκριβείας ἀντιγράφας, προεξυμήθην μὲν καὶ ἄλλοτε τύποις ἐκδῆναι, ἀλλὰ τέτο μὲν ἑτέροις μάλλον ἐπείγασιν ἐναχολέμενος, τέτο δέ πως καὶ ὑπὸ τῆς ἀτελείας τῆ συγγράμματος ἀνασελλόμενος, τότε μὲν ἀπέσθην ταυτησὶ τῆς ὀρμῆς, ἔ διαλιπὼν ἄλλως ἀνιχνεύειν τε καὶ διερευνᾶν εἶπε γένοιτό μοι εὐρεῖν καὶ τὸ λοιπὸν, ἵν' ὀλομελὲς ἔτω φάναι καὶ ὀλόκληρον προκύψειεν εἰς τὸ κοινόν. τέως δέ τῶτε μὲν ἀπεγνωκῶς, ὀρρωδήσας δὲ μὴ ἄρα ἐκλείψῃ τῷ χρόνῳ καὶ τάγε νῦν εὐρισκόμενον, καὶ ἀποβῶσιν

εἰς ἕδρην οἱ πόνοι, ἕς ἐν αὐτῷ κατε-  
 βάλετο, ὅς τις ποτ' εἶη ὁ δαιμόνιος  
 ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐγγυων ἀγαγεῖν εἰς φῶς  
 αὐτὸ καὶ ἕτως ἔχον, καὶ κοινότερον διὰ  
 τῆ τύπε ποιήσασθαι ὅπερ καὶ ἀτελῶς  
 ἔχον, ἐντελῶς καὶ ἀμφιλαφῶς ἀμείψε-  
 σθαι τὸν κτησάμενον τῆ ὑπὲρ αὐτῆ  
 καταβληθέντος ἀργυρία ὑπιχνεῖται.

Ἐγὼ μὲν ἔν, φιλολόγοι παῖδες  
 Ἑλληνῶν, τὰλλότρια ταυτὶ ἐκγονα ἐν  
 πλοσίων μὲν καὶ ἐπιφανῶν θαλαμευό-  
 μενα, αὐχμῶντα δ' ἄλλως καὶ ῥακίαις  
 περιεσαλμένα, καὶ μικρῆ δεῖν ἀγνοή-  
 μενα, οἷα ἐξ οἴων ἐφυσαν, εὐρῶν,  
 περιεποιησάμην ἐκ τῶν ἐνόοντων, καὶ ὡς  
 οἴοντε ἦν εὐσαλῶς περιζείλας, ἐκ-  
 πέμπω, τὸ φυσικὸν αὐτῶν καὶ πάτριον  
 κάλλος ταῖς φιλοκάλοις ἐπιδειξόμε-  
 να ὑμεῖς δὲ ὑποδεξάμενοι ὡς εἰκὸς,  
 τὸν μὲν φῦντα, τῆς εὐτοκίας διὰ  
 θαύματος ἀγετε, ἐμοὶ δὲ τῷ καὶ εἰ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ  
 ΤΟΜΕΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ  
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ  
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΜΕΡΗΣ  
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΔΗΣ

8

σποιήσασθαι ἢ περιθάλασαι στυδία-  
σαντι, εἴ τι ἀναξίως ἔπεβη τῆς ἐξ  
ἀρχῆς αὐτῶν εὐγενείας τε ἢ λαμ-  
πρότητος, συγγνώμην παράχεται  
ἔρρωσθε.

καὶ τῆ 15. Ἀπριλίου.  
ἐν Ἀμπελακίσις.

Γρηγόριος Ἱεροδ. ὁ  
Κωνσταντῆς.

*Extrait d'une Lettre de Monsieur l'Ab-  
bé Bignon, Bibliothecaire du Roi  
de France à son Excellence Monsieur  
le Marquis de Bonnæ Ambassadeur  
Extraordinaire de S. M. T. C. à la  
Cour de Constantinople. A Paris le  
10<sup>me</sup>. May. 1720.*

Je suis tres-obligé à votre Excellence du  
Manuscrit intitulé Φιλοθέα Πάρεργα,  
qui a accompagné votre Lettre, le quel oc-  
cupe maintenant une place honorable par-  
mi ceux de la Bibliothèque du Roy, à qui  
j'en ai fait present. C'est une espece de  
Roman fort instructif, et tres-amusant  
tout-a-la fois, dont l'Auteur est homme  
de beaucoup d'esprit, et tres-versé dans  
la Lecture des bons livres en plusieurs

Langués: Son style est élégant, ses descriptions sont vives; et les portraits des différentes Nations, dont il a pris les personnages, qu'il fait parler, sont très-ressemblans; et approchent beaucoup du Natural; enfin, j'ai crû qu'il meritoit le rang qu'il occupe, etc.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ  
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ  
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ  
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘ. ΓΙΩΡΓΗΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπόσπασμα μίας ἐπιστολῆς τῆ Ἀββᾶ Βιντόν Βι-  
βλιοθηκᾶς τῆ Βασιλείας τῆς Γαλλίας, πρὸς  
τοῦ ἐξοχώτατου Μαρκέζου Βοννάκ, ἑκτακτοῦ  
πρέσβου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ-  
τις ἐγράφη ἐν Παρισίοις τῷ 1720 Μαΐου. 10.

Πολλὴν χάριν οἶδά σε τῇ ἐξοχώτητι ἔνε-  
κα τῆ χειρογράφου, τῆ ἐπιγραφομένου μὲν Φι-  
λοσοφίας Πάριον, κορυφαίου δέ μοι σὺν τῇ  
ἐπιστολῇ σου, ἧς ἔστιν ἤδη κατέχει ἐκ ἀδόξου  
ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆ Βασιλείας τῆς ἑστίνι προ-  
σέχθη παρ ἑμῶ δῶρον. Ἔσι δὲ πλάσματι δι-  
δακτικώτατόν τε ἅμα καὶ τερπνότατον, ἔπερ ὁ  
μὲν συγγραφεὺς νοός τέ ἐστιν ὑψηλῆ, καὶ εἰς ἀ-  
νάγνωσιν βιβλίων ἀξιολόγων παντοίων γλωσ-  
σῶν κεχυμένος· ἡ δὲ φράσις γλαφυρὰ, αἶτε  
περιγραφαὶ ζωηραὶ, καὶ αἱ εἰκόνες τῶν διαφόρων

ἡγευῶν, ὡς ὑποκρίνεται, ἐγγύτατα τᾶληθῆς,  
ἐν τῷ κατὰ φύσιν ἕδεν ἀποδέσσει· ἐν ἑνὶ  
λόγῳ χρησάμενος, τὸ πᾶν εἶπω, ἐμοίγε κέ-  
κριται ἄξιον, ἥς ἔλαχε τάξεως, κτ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ  
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ  
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ  
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

---

Ὡς ἔκρινε Μοντὴς ἕδεν ἀποδέσει.  
ἡγευῶν ἀναδέσει ὑπὸ Γερμανοῦ ἡγευ-  
μοναχῶν ἕδεν ἕδεν ἀναδέσει Μοντὴς.

